

નમસ્કાર ગાંધીનગર

પમરાટ
બીલતા આ આચખાને આપણે બસ મોડવાનું વળગણોનું પોટલું બાંધી પછીથી છોડવાનું !
- મુકેશ દવે

પાથેય
- રમેશ ૬૬૬૨

સુખની ચાવી...

માણસ પોતાની મરજી મુજબ ક્યારેય જીવતો જ નથી... એ હંમેશાં અન્યાના અભિપ્રાયનો મોહતાજ હોય છે. જાણેઅજાણે દરેક વ્યક્તિના મનમાં એવી લાગણી પ્રવર્તતી હોય છે કે સામેની વ્યક્તિ એના વિશે શું વિચારતી હશે? માણસની આ નબળાઈ જ એના સમગ્ર વ્યક્તિત્વના નિખાર માટે અડચણરૂપ બની રહે છે.
'પંચતંત્ર'ની બોધકથાઓ અદ્ભુત છે... આ જ મતલબની એક વાર્તા ભણવામાં આવતી... જેમાં એક ગરીબ બ્રાહ્મણને એક યજમાને ખુશ થઈને એક બકરી ભેટમાં આપી હતી... એ ખુશ થયો એ એને ખભા ઉપર ઉઠાવીને ઘરતરફ જઈ રહ્યો હતો... એને મળેલી આ ભેટ જો એ સાચવી શકે તો એનું જીવન આનંદમય બની શકે એમ હતું... પણ જગત એ રીતે તમને આત્મસંતોષથી જીવવા દે ખરું? રસપ્રદ વાત છે... રસ્તામાં એને ત્રણ ઠગ મળી ગયા... ત્રણેયની નજર બકરી ઉપર હતી... કોઈપણ રીતે એને પડાવી લેવા એ મક્કમ બન્યા... એમણે સરસ યુક્તિ કરી... ત્રણેય જણાએ એ ભૂટેવની આસપાસ ચાલવા માંડ્યા... એક જણે કહ્યું... 'અરે મહારાજ આમ કૂતરું ઉચકી કયાં ચાલ્યા?' બ્રાહ્મણ ઘડીભર મૂંઝાઈ ગયો... એના ખભા ઉપર તો બકરી હતી... ત્યાં થોડેદૂર બીજો ઠગ મળ્યો એણે ફરીથી એને પ્રશ્ન કર્યો 'અરે આમ મરેલું વાછરું ખભે મુકાતું હશે?' એ સાચેજ અસમજસમાં મુકાયો... આગળ ચાલ્યો પણ મનથી ડરી ગયો ત્યાં થોડેદૂર ત્રીજો ઠગ ઉભો હતો... એણે તો મક્કમપણે કહ્યું 'આટલા મોટા વિદ્વાન થઈને આમ ગધેડું ઉપાડી નિકળ્યા છો એ સાડું લાગે છે?' અને આ પછી એને માની જ લીધું કે એના ખભા ઉપર બકરી નથી! અને એણે એ ફંગોળી દીધી... વાતનો સાર એટલો જ કે અન્યાના અભિપ્રાયોથી પ્રભાવિત થઈ આપણે મોટાભાગે આપણા સુખને ફંગોળી દેતા હોઈએ છીએ... આપણને આપણી જાત ઉપર શ્રદ્ધા હોતી નથી... ઈશ્વરે આપણને જે તક આપી હોય કે જે સંજોગોની અનુકૂળતા ઉભી કરી હોય એ માટે પણ અન્ય લોકો શું માનતા હશે? એ જાણવામાં જ આપણે એનો યોગ્ય ઉપયોગ કરી શકતા નથી... પરિણામે હાથમાં આવેલી ખુશીઓ પેલા ગરીબ ભૂટેવ માફક આપણને સુખ આપી શકતી નથી... આપણું સુખ બીજા કોઈ ઝડપી લે છે... માણસ જો કોઈપણ બાબતે પોતાની રીતે વિચારતો થાય... પોતાના નિર્ણયો માટે પોતાની જાત સાથે જ સંવાદ કરી અમલ કરતો થાય તો જ એ સાચી દિશા પ્રાપ્ત કરી શકતો હોય છે... એને હંમેશાં બીજાની ભંભેરણી કે બીજા તરફથી મળતા શિરપાવનો જ ઈતજાર રહે છે... આ જગતમાં કોઈપણ વ્યક્તિ બીજાના સુખ કે આનંદ માટે જીવતી નથી... દરેક પોતાના સ્વાર્થ કે પોતાની નિસબત મુજબ તમને સલાહ આપતા રહે છે... આપણે પોતે જ આપણા પશ્ચાદ્દશક બની એ બધામાંથી આપણું હિત શામાં છે એ શોધી લેવાનું હોય છે... જે માણસ સંતોષની આવી ભૂમિકા ઉપર આવીને ઉભો હોય છે એને જ સુખનો સડસડાટ માર્ગ આપોઆપ મળી જતો હોય છે.

હિંડા આત્મદર્શનની તાકીદ

ભારતનું વધુ જીવનનું નામ તો 'હિંદુસ્તાન' છે. મોગલ બાદશાહો અને સુલતાનો કે નવાબોએ જેના પર રાજ કર્યું તે 'ભારત' નહોતું - એને તે તમામ હિંદુસ્તાન જ કહેતા હતા. ત્યાં સુધી કે પાછળથી પાર્કિસ્ટાનનું રાષ્ટ્રગીત લખી આપનારા મહાકવિ ઈકબાલે કે કાલજયી ગીત આપ્યું એની પહેલી પંક્તિ હતી : સારે જહાં સે અસ્થા 'હિંદોસ્તાં' હમારા ! આપણા બંધારણના ઘડવૈયાઓને ના તો દયાનંદ પ્રેરિત 'આર્યાવર્ત' શબ્દ યોગ્ય લાગ્યો કે ના હિંદુસ્તાન. એમણે 'ઈન્ડિયા ધેટ ઈઝ ભારત' કહી અંગ્રેજોએ પાડેલી ઓળખને 'ભારત'ના નામે ઓળખાવવાનું પસંદ કર્યું હતું. દેખીતું છે કે 'આર્યાવર્ત' માં દ્રવિડોની બાદબાકી દેખાતી હતી જ્યારે દક્ષિણ ભારતમાં એ પ્રજાની બહુમતી છે પણ દ્રવિડોમાં પણ હિંદુ ધર્મ તો અકબંધ રહ્યો છે - કેટલાક ઈસ્લામ તો કેટલાક ખ્રિસ્તી ધર્મ સ્વીકારી અલગ ઓળખ ઊભી કરે છે, એ પણ તે તો આ જ ભૂમિના ફરજંદ.

પાર્કિસ્ટાની માગણી બુલંદ કરી દેશનું વિભાજન કરાવવામાં સફળ રહેલા અને જિંદગીના અંતિમ તબક્કે એ દુષ્કર્મ બદલ ભારોભાર પસ્તાયેલા પાર્કિસ્ટાનના 'રાષ્ટ્રપિતા' મોહંમદ અલી ઝીણા મૂળે તો કાઠિયાવાડી ખોજા જેમની ત્રીજી પેઢી હિંદુ હતી. હિંદુ અને મુસલમાન લોકમાનસમાં એકમેકના વિરુદ્ધાર્થી શબ્દો બની ગયા ત્યાં સુધી આપણે ઊંઘતા જ રહ્યા અને હવે બેઈ ક્રોમોનો સામસામી કરી દેવામાં જ સાતનાં સમીકરણ ફિટ બેસતાં થઈ ગયાં છે. બલિહારી છે આપણી કહેવાતી લોકશાહીની. એ સાચું છે કે હિંદુ ધર્મ જેટલો ઉદાર અને ઉદાત્ત અન્ય કોઈ જ ધર્મ નથી. એનામાં અભૂતપૂર્વ કઠી શકાય એવી લવચીકતા - Flexibility છે. એટલે એમાં શાકાહારી પણ છે અને માંસાહાર પણ માન્ય છે. એમાં લોકદેવતાઓ અને સંતોનો પણ ઈશ્વર મુસલમણિયા ગણી પૂજવા અને પૂજાવાનો અધિકાર છે. એ પ્રકૃતિનો સૂર્ય-ચંદ્ર -

તારાઓ ઉપરાંત નદી - સમુદ્ર અને વૃક્ષ અને પર્વતમાં પણ ઈશ્વરનો સાક્ષાત્કાર કરાવી શકે છે. અને, એનો વ્યાપ તો મેલડીથી મહાદેવ પર્યંત અને અર્ધજ શ્રદ્ધાભક્તિ ધરાવતા વેષ્ણવથી લઈ ચુસ્ત ચાર્વાક બ્રાહ્મ નાસ્તિક પર્યંત વિસ્તરેલો છે. એટલે ધર્મઝનૂન એ હિંદુને શોભતું નથી. સાધુ સંતો પણ એવી વાત કરે તો સાચા હિંદુને એ ગમતી નથી. એથી તદ્દન જુદી પરિસ્થિતિ મુસલમાનોમાં પ્રવર્તે છે. એમને મુલ્લા-મોલવી કંઈ કુરાન અને હદીસની હદમાં રહીને જ બધું વિચારે છે. હિંદુ તો છડેચોક ગીતાની પણ ટીકા કરી શકે છે. આ ઉદારમતવાદ કે આઝાદી ઈસ્લામમાં નથી. એટલે ફાંસનાં પયગંબરનું કાર્ડન પ્રકાશિત કરનારને ઠાર મારવામાં આવે છે અને ગુજરાતમાં પણ કોઈ નાદાન કોમેન્ટ કરી બેસનારા વધુ પડતા ઉત્સાહી યુવાને જીવ ગુમાવવો પડે છે. હિંદુસ્તાન એ હિંદુસ્તાન છે - એ

પાર્કિસ્ટાન, સઈદી અરબ કે અફઘાનિસ્તાન નથી એટલે તો ભારતના મુસ્લિમ નાગરિકોને પણ મોડુવહેલું સમજ લેવું પડશે. હિંદુત્વના નામે રાજકારણ શરૂ થતાં હવે હિંદુ યુવાનોમાં પણ ધાર્મિક અસહિષ્ણુતા પ્રવેશી છે જેનું કરુણ ઉદાહરણ એ ભરવાડનો દીકરો હતો. સરકારે આવી અસહિષ્ણુતા કે કંટરવાદ બેઈ છેડે અટકાવી દેવાનો સમય પાકી ગયો છે. ધર્મ કરતાં, અરે ઈશ્વર કે અલ્લાહ કરતાં પણ, એક માનવીની જિંદગી વધુ મહત્વની છે એ નહીં સમજીએ ત્યાં સુધી આપણે માણસ થઈને માણસના લોહીથી જ રક્તસ્નાન કરતા રહીશું અને પરસ્પર મારતા તેમજ મરતા રહીશું. આટલી સાદી સમજણ માટે કોઈ ધર્મપોદેશક કે ધર્મગ્રંથની જરૂર ખરી? પૂછો તમારી છાતીમાં ધબકતા આત્માને. એ જે કહે તે જ કરજો - કોઈ સાધુ-મહાત્મા કે કંટર ધર્મોધારી મોલવી કે સ્વાર્થી રાજકારણીના ચક્કરમાં પડ્યા વગર!

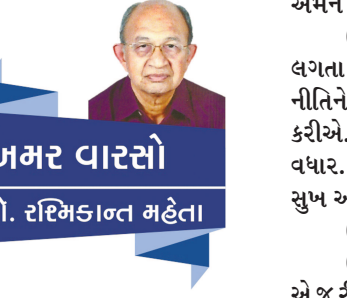
તંત્રીસ્થાનેથી...

સર્વધર્મસમભાવ અને વિશ્વબંધુત્વ

સાબરમતી, અમદાવાદના સત્યાગ્રહ આશ્રમમાં સવાર સાંજ પ્રાર્થના અને ભજનો ગવાય. નારાયણ મોરેશ્વર ખરેખર આનું સંપાદન કર્યું. નામ આપ્યું 'આશ્રમ ભજનાવલિ'. ઈ.સ. ૧૯૨૨ માં નવજીવન ટ્રસ્ટ, અમદાવાદથી આનું પ્રકાશન થયું. સર્વધર્મ સમભાવ અને વિશ્વબંધુત્વ સંપાદનનાં આ બે વિચારસૂત્રો છે.
(૩) દુષ્ટ શૈતાનથી હું બચતો રહું, એટલે માટે જ હું અલ્લાહનું શરણું લઉં છું.
(૪) હું સૌથી પહેલાં અલ્લાહનું નામ લઉં છું. એ અત્યંત કૃપાવાન છે, મેહરબાન છે. મારી આ પ્રકારની સ્તુતિ એને યોગ્ય છે, એ ભગવાન છે. એ સમગ્ર વિશ્વને પોષનારા અને ઉદ્ધાર કરનારા છે. અતિશય દયાળુ છે. કમાયતના દિવસના આ જ નિયંત્રક છે. એ વખતે મારા પાપ અને પુણ્યનું ફળ આપતું, એને અધી

અપરિગ્રહ, શરીર શ્રમ. અસ્વાદ, અભય, સર્વધર્મ સમાનતા, સ્વદેશીતા, અસ્પૃશ્યતા નિવારણ - આ આશ્રમનાં ત્રણ મુખ્ય મંત્રો છે. આ ત્રણનું પાલન પૂરેપૂરી નમ્રતા અને દૈઢ નિશ્ચયતા સાથે કરવું જોઈએ.
(૩) દુષ્ટ શૈતાનથી હું બચતો રહું, એટલે માટે જ હું અલ્લાહનું શરણું લઉં છું.
(૪) હું સૌથી પહેલાં અલ્લાહનું નામ લઉં છું. એ અત્યંત કૃપાવાન છે, મેહરબાન છે. મારી આ પ્રકારની સ્તુતિ એને યોગ્ય છે, એ ભગવાન છે. એ સમગ્ર વિશ્વને પોષનારા અને ઉદ્ધાર કરનારા છે. અતિશય દયાળુ છે. કમાયતના દિવસના આ જ નિયંત્રક છે. એ વખતે મારા પાપ અને પુણ્યનું ફળ આપતું, એને અધી

છે. અમે તમારી આરાધના કરીએ છીએ. તમારી જ મદદ માંગીએ છીએ. અમે અમને એ સીધા રસ્તે લઈ જાવ, જે રસ્તે તમારી કૃપાનો પ્રસાદ મળતો હોય. જ્યાં તમારી પ્રસન્નતા ન હોય, જે માર્ગ ભૂલ્યા ભટક્યાનો હોય, ત્યાં અમને ન લઈ જાવ. આમીન (તથાસ્તુ).
(૫) એ અહુરમઝદ, આપ અપને સર્વોત્તમ ધર્મને લગતા વચનો અને કર્મો વિશે કહો. આને આધારે અને નીતિને રસ્તે ચાલતા રહીએ અને તમારા ગૌરવનું ગૌન કરીએ. તારી જે રીતને ઈચ્છા હોય, એ રીતે મને આગળ વધાર. મારી જિંદગી સ્ફૂર્તિથી ભરી દે અને મને સ્વર્ગીય સુખ આપ.
(૬) સદ્ધર્મ પુરંકર સુક્તને પ્રમાણ.
(૭) વિપત્તિઓ ખરેખર વિપત્તિઓ છે જ નહિ, એ જ રીતે ધન-દૌલત પણ ખરેખર સંપત્તિ નથી. વિષ્ણુનું વિસ્મરણ એ જ વિપત્તિ છે અને નારાયણનું સ્મરણ જ સંપત્તિ છે.
(૮) હે ભાઈ ! બીજાનું હિત કરવું, એનાથી મોટો કોઈ ધર્મ નથી. બીજાને પીજા આપવી, એના જેવી કોઈ અધમતા નથી.

અમર વારસો
ડૉ. રમેશદાવદ મહેતા

નિર્જળા એકાદશીને બીજા કયા નામે ઓળખવામાં આવે છે?

Table with 2 columns: Question and Answer. Contains 10 questions related to the Navratri festival and its various names and customs.

પોલીટિક્સની પોલી (ખોખલી) ટ્રિક્સ!

વર વરો, કન્યા મરો ગોરનું તરભાણું ભરો!
હંડીના કારણે વચ્ચે કરેલા નાકડા તાપણે હથ શેકતા અમે ચાર-પાંચ જણા ચોકઠામાં પરિવદ્ ભરીને બેઠા હતા... દહીં-દૂધના ભાવથી માંડીને દેશના જીડીપી ગ્રોથ અને નાણામંચી નિર્મલા સીતારામને રજૂ કરેલા બજેટ થતા ફાકટા ચરણીથી લઈને ફોરને ફોરને પોલિસી સુધીના વિષયો પર ટાઈમ પાસ હેતુથી (નિરર્થક) ચર્ચાઓ ચાલી રહી હતી. ત્યાં સાથે બુદ્ધિયા ટોપી, ગળે મકલ્લ, જાડા સ્વેટર ઉપર શાલ લપેટીને, અંધકાર ચીરતી એક આકૃતિ આવી... નજીક આવી ત્યારે ઓળખાઈ કે એ આકૃતિ વિચિત્ર ને વિશિષ્ટ પ્રકૃતિ ધારી તો અમારી ચોકઠા મંડળીના જાતે બની બેઠેલા પ્રમુખ લાલાકાકા સ્વયં હતાં!
'આવો અંકલ, અહીં ગોઠવાઈ જાવ ને ગરમ થાવ.' કહેતાં અમે સહેજ ખશીને તાપણા પાસે રેડ અંકલને જગ્યા કરી આપી.
'પનુભાઈ, કાકાને ગરમ થવા તાપણાની ક્યાં જરૂર છે? એકાદ મુઠો ઉપાડો કે એ ગરમ લઘાય જેવા થઈને દલીલો કરવા માંડશે!!'
અંકલને ઉરકેરવા ને ચોકઠાં પરિવદ્માં - વાતાવરણમાં ગરમવાવે લાવવા દરજીભાઈએ આદત મુજબ સળી કરી... ને આગમાં પેટ્રોલનું ટીપું પડે ને ભડકા થાય એમ કાકા ગળ્યાં : હાળા કાતર, મેજર ટેપ!! તારાથી ચૂપ નથી રહેવાતું, હેં ? ના. ના... હું ગમે તે મુઠા પર ગરમ થઈને ભૂમભરાડા પાછું છું - બકવા માંડું છું, એમ?
'અરે, અંકલ... જવા દો ને... દરજીને તો મજાક કરવાની ટેવ છે... બેસો, તમે...'
પંચાલભાઈએ મોમાં ભરેલા માવાની પિચકારી એક તરફ મારીને, લાલાકાકાને ઠંડા પડવા કહ્યું.
'હાં, અંકલ... ઈકેડે બસા.' કુલકણીએ એમને આવકાર્યા : સઘળા ઠીક સાહેબ કા ? મજામાં ને?
'શું ધૂળ ને ઢેકાં મજામાં ?' કોષ ને કડવાશબ્દોમાં સ્વરે બોલતાં અંકલ નીચે ગોઠવાયા.
'શું ધૂળ ? કેમ દુઃખી થઈ ગયા છો?' અમે પૂછ્યું.
'અરે, દુઃખી તો થઈ જ જાય ને! ચારકોર ભેળસેળ ચાલી રહી છે... કશું શુદ્ધ-ચોખ્ખું - પ્યોર નથી જોવા મળતું !' અંકલ એમના દુઃખ ચોક્કસ-સ્પષ્ટ કારણ જણાવ્યા વિના ઉકળાટ ઠાલવ્યો.
'એકદમ ભરોબર સાંગલા, તમે અંકલ. પોરાખમાં ભેળસેળ, દુધ-ધીમાં ભેળસેળ, મરચાં-જીરં-હળદરમાં મિલાવટ... સઘળા અશુદ્ધ... નથીય ધ્યોર નાઈ - એ - ડેઝ.' કુલકણીએ અંકલની વાતને પુષ્ટિ કરતાં મરાઠી, ગુજરાતી, હિન્દી, અંગ્રેજીની ભેળસેળ કરીને બોલ્યા.
'હં... હું તો કશું છે કે ભગવાને ત્યાં ફાઈલોની ગરબ ચાલુ થઈ ગઈ લાગે છે... એટલે જ આજકાલ ઋતુઓમાં ય ભેળસેળ થઈ ગયેલી જોવા મળે છે ને!'
'એટલે ?' લાલાકાકાની આવી અવગચંડી કોમેન્ટથી ચમકેલા અમે બધા 'કોરસ'માં બોલી ઊઠ્યા.
'શું એટલે પૂછો છો ? તમને દેખાતું ને અનુભવાતું નથી? દેશમાં ઠંડીની મોસમ છે ત્યારે ય ક્યાંક ને ક્યાંક વરસાદ વરસી જાય છે... સમજાતું જ નથી કે સીઝન શિયાળાની છે કે ચોમાસાની !!' રેડ અંકલે એમની અકળામણનું રહસ્ય ખોલ્યું : 'આને ઈશ્વરે ઋતુઓમાં કરેલી ભેળસેળ જ કહેવાય કે બીજું કંઈ ?'
'હા, કાકા... તમારી વાત સાચી છે... સમજાય જ નહીં કે આપણે ત્યાં કંઈ સીઝન ચાલે છે!' અમે કહ્યું.
'પણ પનુભાઈ, ગમે તે સીઝન હોય. હાલ દેશમાં એક સીઝન-મોસન જોરદાર ચાલે છે...' અંકલે ફરી ગુગલી બોલ ફેંક્યો.
'અલ્યા ભાઈ, આ આધારામ - ગયારામની ... પણ પલટાની સ્તો !!'
'રાઈટ... જે જે રાજ્યોમાં ઈલેક્શન હમણાં છે ત્યાં અને બીજે બધે પાટલી બદલુઓની મોસમ પૂરબહારમાં જામી છે એની ના નહીં...' દરજીભાઈ ઉવાચ્યા.
પોતાની વાતને અનુમોદન મળતાં રેડઅંકલ જામી પડ્યા : 'તો પછી હું ખોટું કહું છું?' રોજ 'ન્યૂઝ'માં ભગવો છોડીને બે જણે લાલ ટોપી પહેલી લીધી કે પંજો છોડાવીને ભાગીને ચાર જણે કેસરિયો ખંસ ધારણ કરી લીધો, કોઈ કે 'આપ' માં એડમિશન લીધું તો ફલાણાએ 'આપને' આવજો કરી ટીપું એવા જ સમાચારો વાંચ્યા - સાંભળવા મળે છે ને આજકાલ - કલોને કે ઈલેક્શન અવસરે દરેક પક્ષના બારણે 'એડમિશન ઓપન' નો પાટિયાં ઝૂલવા માંડે છે.'
લાલાકાકાની વાત ખોટી નહોતી પણ ચર્ચાને ચગડોળે ચઢાવવા અને હવામાં 'ટીટવેઈવ' લાવવા અને ગતકતું મૂકવું : પણ અંકલ, જેને પોતે જે પક્ષમાં હોય તેની કામગીરીથી સંતોષ ના હોય, નારાજગી હોય એ તે છોડીને જાય પણ પલ્ટો કરે તો ખરો ને!'
'જા... પણ બધાને ચૂંટણી ટાણે જ ભાન થાય છે કે આ પક્ષ સારો નથી... એણે અમારા સમાજ માટે કંઈ કર્યું નથી માટે ત્યાં રહેવું ધીલું...' અંકલે દલીલ કરી : 'કોઈ નેતાની બહેનને ચૂંટણી વખતે જ ભાન પડે છે કે મારો ભાઈ મારી માનું ધ્યાન રાખતો નથી... એ ફેમીલી માટે નકામો છે વગેરે વગેરે...', હેં ?
'પણ...' દરજીએ કંઈક આગમુંમેન્ટ કરવા પ્રયત્ન કર્યો ત્યાં જ દરજીભાઈને બદલે લાલાકાકાએ જ વચ્ચે કાતર ચલાવી : 'પણ... બણ કશું નહીં... બધું કા નાક દબાવી કામ કઢાવવાની ચાલ કે પછી બધું સ્પોન્સર્ડ હોય છે, સમજ્યાં ?' અથવા એને લાગે છે કે હવે આ પાર્ટીમાં આપણું કંઈ ઉપજી એમ નથી કે વળતાં પાછી છે એટલે ત્યાં એનો હરિ રસ પાડો થવા માંડે છે તે ઈલેક્શન ટાંકણે પ્રેશર ઊભું કરવા ટાય ક્યાં પછી ય કોઈ ભાવ ના આપે ત્યારે 'આ દ્રાજી તો ખાટી છે.' કહીને નીકળી જતા હોય છે !! પનુભાઈ, આ બધી પોલીટિક્સની પોલ-ખોખલી ટ્રિક્સ છે સમજ્યાં ?
અને પછી અત્યાર સુધી જે પાર્ટીને ગાળો દીધી હોય તે જ પક્ષ એને પોતાનામાં સમાવી લેવાની જાહેરાત ને આવકાર સમારોહ કહે છે અને છોડીને જનારા જે નેતા ક્યાંકર એને માટે સારા હતા એ હવે એકદમ સાવ નકામા-પક્ષવિરોધી પ્રવૃત્તિ કરનારા... હોવાની પીપૂડી નતૂડીઓ વાગવા માંડે છે...
પંચાલભાઈએ એમનું પોલિટિક્સ નોલેજ પ્રદર્શિત કર્યું.
કાકા બોલ્યા : 'જેને દહાડે દરેક પક્ષમાં એનાં મૂળ કુળને ગોત્રના સભ્યો કરતાં આયાતી સભ્યોની સંખ્યા વધી ના જાય તેની સાવચેતી રાખવી પડશે... અને ભાઈઓ, ન્યૂઝ ચેનલોનોય ભારે ત્રાસ નથી! હજી જનારા વોટિંગ કરીને પોતાના પ્રતિનિધિને ચૂંટે એ પહેલાં જ ક્યાંથી કોણ જીતશે ને કોણ હારશે, કોણ મુખ્યમંત્રી બનશે ને કોણ ગાદી ગુમાવશે વગેરે વિશે ભાત ભાતની રીતે ગણિતો માંડી, 'પોલપોલ' જેવાં 'ઈલેક્શન પોલ' કર્યે રાખે છે...
'લાલાકાકા, તમે કેમ સમજતા નથી... ન્યૂઝ ચેનલ્સને ય પોતાની દુકાનો ચેનકન પ્રકારે ચાલુ રાખવી તો પડે કે નહીં ?' અમે જણાવ્યું.
'હં... જેમ નેતાઓ પક્ષના - પોતાના વિજય માટે જાતજાતના પ્રલોભનો આપે, ભાતભાતની વાતો થકી કાઢે, સામેના ઉમેદવારોના અંગત જીવનમાંથી કંઈક શોધી લાવી એની ઉપર કાઢવ ઉછાળે, પોતે શું કર્યું એના કરતાં પેલાએ શું નથી કર્યું ની ડમડમવગણે છે એમ જ.'
અંકલે કહેવાનું ચાલું રાખ્યું : એમને તો પ્રજાનું જે થવાનું હોય તો થાય... આપણું કામ થવું જોઈએ... 'મર મરો કન્યા મરો, ગોરનું તરભાણું ભરો...' માફક. ચેનકન પ્રકારે પોતાની દુકાન ચાલતી રહેલી જોઈએ !!
'યસ અંકલ... જેમ તમે તમારી દુકાન ચાલુ રાખવા અમારી આગળ ગમે તે વિષય ને ગમે તે મુઠા ઉપર આરંધક બેઠિંગને બોલીંગ કર્યે રાખો છો એમ...' કહીને દરજીભાઈ ઊભા થઈને આધા ખસી ગયા...
'શું બોલ્યો હાઈ કાતર, સોય - દોરા ? હું આરંધક...' ગુસ્સાથી કાંપી રહેલા અંકલ આગળ ન બોલી શકતાં ઊભા થઈને પોતાની મૂળા જેવી મૂળા ચાવવા લાગ્યા...
ને તાપણું ટાહું પડી જવા છતાં વાતાવરણ એકદમ 'હોટ' થઈ જતાં અમારી મંડળી પણ ઊભી થઈ ગઈ.

હળવે હેંચે
પ્રકાશ લાલા